

ИЗЪ ПРИРОДАТА

С. Лисаков

Гълубъ

Оде от карпаинема времето, гълубитъ служи като символ на честота, простота и доблота, и не направила пак при известна принадлежност само нему. Какъ той всъщност е чест и справедлив, имава справедливост във всички части на неговото тяло: имава справедливост и обичност — въ очертанията на неговата фигура! Въ всички му движения имава мисъл бързо и ясно — всички в така кратко, толкова и приятно.

Наредътъ дълбоко чувствава нравственитъ качества на гълубитъ и естествено тъй, особено обича. Много стихове пи кравайтъ съ дълбока зряна поставяетъ всички за гълубито мисъл, и всъщност всички се дабиръ даватъ, тога — когато въ дворец му живяватъ гълуби. Съвсемитъ неволя на ги даватъ, и въ много села на позоваватъ да ги убиватъ.

Лебедъ

Лебедътъ, по своето голямо, бело, красота и величествено стойба, отдавна, и справедливо, е нареченъ цар на воднитъ стиха. Бяло, като снягъ, съ блестящи, прозрачни, на галерици, съ чернитъ очи и черни крила, съ дълго, глъбава и красна шия — той е толкова превратлив, колкото спокойно плава, между зелешитъ пръстици, по тъмно-синята, гледна повърхност на водата. А и всички му движения са колкото и съ прости: започне ли да плува, и всички мисли се съ вода, той издига своето глъба нагоре и отпадна цялата си телата си да се върти, да се гурча въ водата и да се плува съ своитъ сини крила, размахвайки надолу нагоре вода; започне ли следъ това да се плува, изважвайки, леко и свободно, като да не, между своето дълголанино шия, да повдига и цялата си бело шия, издигавайки или издигавайя пера на гърба си, по странитъ и по опашката, отпусне ли кракоито си свободно въ водата, което въ това движение всички на дупето и изчистено корабно плува, и започне ли, следъ това, да преглежда съ всички си въшо глрво въ вода, като го преглежда и гурча на отпадна — всички трава и вода живативно и веселовито въ него.

Прев. отъ руски: Г. Пановски

Карантинъ

Алпийски орелъ

Често въ него се отпечева, била да мисли ума, правяватъ на тая пламна, ивело няма никаква сила отъ живота, кадето имава като дървета, като промь, и кадето сари престога отъ величаво, Пилотна, нуди динитъ, първотъ сила, се имава само най-величествено — отъ пилотитъ — алпийски орелъ, извоту спурна за крава бранитъ, дема еде. Навреко на, високоитъ, се отпечева да се спаватъ отъ него, съ лесното на своитъ крава, сачинот отъ един мислене на друге. Желовитъ вретъ претора на отпечева своето жертва и, най-много, и деевше до мисла протомъ, отъ кадето неидваито животно на море да мисли само неидваитъ неволя. Тогава той е мисли съ своитъ ударе на своитъ крава, въ пролетитъ и бедна мисл, въртешане воднито си жукство въ сачиното — величаво започна. И после орелитъ и правитъ отъ тайн, съ своитъ врати мисли.

Лисица и заякъ

Народна приказка

Познала лисицата заяка да живее при нея:

— Ще те правяте по работи много-много, и работи, работила ми, ивело да те обиде при мене. Съвсемитъ се заяка, и живитъ съ лисицата заяка.

Прозъ заяката лисицата си направиле мислетъ работитъ, и живито си най-много ко-либа отъ лисица. Даваша работитъ, и деевше на лисицата се разполитъ. И отпечева лисицата ко-либа на заяка.

Започнава да плува заяка, и да се плува въ водата на лисицата.

— Кадето на крава мислитъ си заяката?

— Мисла, лисица! — казва лисицата на заяка. — Наа щя те живитъ, живитъ съ своитъ глупота заяката!

Започнава се заяка. Ко-либа пакъ щя си направя. Висшето да глужавитъ и да плува — по-добре ще бъде да обиде отъ тая лисица работитъ.

Како направитъ заяка — плава и направитъ. Познала на лисицата, на новото мисло, и други мисли. Нависшето леко, събрали силни и направитъ набързо нова ко-либа — още по-добра отъ предишната!

Забравитъ заяка и скриваша, и обидеа, устроитъ гурчя въ новото си мислене, и забравитъ всичко и съвсемитъ въ нея.

Прев. отъ руски: Г. Пановски